

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10931/2025
03.09.2025 године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Добриле Страјина, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., против противника предлагача адвоката ББ из ..., ради закључења судског поравнања, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж 133/2025 од 26.05.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ, решење Вишег суда у Неготину Гж 133/2025 од 26.05.2025. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање о жалби противника предлагача.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Неготину РЗ 13/25 од 11.03.2025. године, одлучено је да се не дозвољава закључење судског поравнања по предлогу предлагача АА из ... заведени под пословним бројем РЗ 13/25.

Виши суд у Неготину је, решењем Гж 133/2025 од 26.05.2025. године, одбацио, као недозвољену жалбу противника предлагача изјављену против решења Основног суда у Неготину РЗ 13/25 од 11.03.2025. године.

Против решења другостепеног суда противник предлагача је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 408. у вези члана 420. ставови 3. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“ бр. 46/95 ... 14/2022), па је утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Другостепени суд је, побијаним решењем одбацио жалбу противника предлагача, као недозвољену, налазећи да он нема правни интерес за изјављивање жалбе против одлуке којом није дозвољено закључење судског поравнања по предлогу предлагача. По оцени другостепеног суда, у конкретном случају предлагач би имао правни интерес за изјављивање жалбе у односу на побијано решење првостепеног суда а не и противник предлагача, па је побијена одлука донета применом одредбе члана 401. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, погрешан је закључак другостепеног суда да противник предлагача нема правни интерес за изјављивање жалбе против решења првостепеног суда којим није дозвољено закључење судског поравнања по предлогу предлагача.

По својој правној природи, судско поравнање је уговор који странке закључују пред судом. Уговор се закључује када постоји сагласност воља уговорача о правном послу који намеравају да закључе па, у том смислу, обе уговорне стране имају правни интерес да суд дозволи закључење њиховог поравнања (уговора). Пошто првостепени суд није дозволио закључење судског поравнања следи да обе странке имају право да, против те одлуке, изјаве жалбу јер је, том одлуком, онемогућено регулисање односа у складу са њиховом сагласном вољом (уговором). Због тога противник предлагача има правни интерес за изјављивање жалбе против решења којим није дозвољено закључење судског поравнања што значи да је другостепени суд, одбачајем жалбе противника предлагача, погрешно применио одредбу члана 401. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку, и тако учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, на коју ревидент основано у ревизији указује.

У поновном поступку, потребно је да другостепени суд, на основу примедби из овог решења о жалби противника предлагача донесе нову одлуку.

На основу одредбе члана 415. став 1. у вези члана 420. ставови 1., 3. и 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић